

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTRZ 0022173 22

Sarajevo, 28.04.2022. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
- Sudija za prethodno saslušanje -

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), **podijem**

O P T U Ž N I C U

Protiv:

ĐURKIĆ MIODRAGA, [REDACTED] rođenog [REDACTED] 1966.
godine u Bugojnu, [REDACTED]
[REDACTED] državljanina Republike Srbije i Bosne i Hercegovine [REDACTED]

Zbog toga što je:

u vremenskom periodu od 21.06.1992. godine pa do kraja septembra 1992. godine u vrijeme ratnog stanja u BiH, u okviru širokog i sistematicnog napada vojnih, paravojnih i milicijskih jedinica Srpske Republike BiH, a potom Republike Srpske, usmjerenog protiv nesrpskog civilnog stanovništva opštine Donji Vakuf, znajući za taj napad, te znajući da njegove radnje čine dio tog napada, kao kriminalistički i KDZ tehničar u SJB Donji Vakuf, a od 01.07.1992. godine do 23.09.1992. godine i upravnik zatočeničkog objekta Vrbaspromet, koji je bio pod nadležnošću SJB Donji Vakuf, postupajući sa diskriminatornom namjerom, počinio progon civilnog nesrpskog stanovništva opštine Donji Vakuf zasnovan na nacionalnoj i vjerskoj osnovi, kršeći pravila međunarodnog prava, čineći to protivzakonitim zatvaranjima, mučenjima, prisilnim nestankom i drugim nečovječnim djelima preduzetim u namjeri nanošenja ozbiljnih fizičkih i psihičkih povreda, pa je tako:

I PROTIVZAKONITO ZATVARANJE

Nakon što su od 26.05.1992. godine, vršeći progon civilnog nesrpskog stanovništva zasnovan na nacionalnoj i vjerskoj osnovi, pripadnici milicije SJB Donji Vakuf, pripadnici vojne policije 19. partizanske brigade, vojske Srpske Republike BiH, kao i drugi pripadnici ove vojske, na području opštine Donji Vakuf protivzakonito lišili slobode, zatvorili i držali zatvorenim oko 150 (stotinupedeset) civila nesrpske nacionalnosti u objektima SJB Donji Vakuf, „Đuđinoj kući“, TO Magacinu i Vrbasprometu u Donjem Vakufu, koji objekti su bili obezbjeđivani od strane pripadnika SJB Donji Vakuf i bili pod nadležnošću SJB Donji Vakuf, Đurkić Miodrag nakon što su 01.07.1992. godine navedeni protivzakonito zatvoreni civili iz SJB Donji Vakuf, „Đuđine kuće“ i TO Magacina sprovedeni i zatvoreni u objekat Vrbaspometa, gdje se već od ranije protivzakonito nalazio zatvoren veći broj civila nesrpske nacionalnosti, obavljajući dužnost upravnika ovog objekta u vremenskom periodu od 01.07.1992. godine do 23.09.1992. godine, posredstvom podređenih mu pripadnika aktivnog i rezervnog sastava milicije SJB Donji Vakuf, koji su vršili stražu u ovom objektu, držao protivzakonito zatvorenim i organizovao zatočenje oko 100 (stotinu) ovih lica, a koji su tu bili zatvoreni bez ikakvog pravnog osnova, bez da im je saopšten razlog zatvaranja ili da je vođen bilo kakav postupak protiv njih, lišeni mogućnosti upotrebe bilo kakvih pravnih sredstava kojim bi eventualno uticali na osnovanost njihovog zatvaranja, a dana 08.07.1992. godine zajedno [REDACTED]
protivzakonito lišio slobode civile nesrpske nacionalnosti [REDACTED]

[REDACTED] i sproveo ih u zgradu SJB Donji Vakuf, znajući da ne postoji zakonski osnov za njihovo lišenje slobode i da će biti protivzakonito zatvoreni, da bi potom navedena lica u prostorijama zgrade SJB Donji Vakuf i „Đuđinoj kući“ bila protivzakonito zatvorena oko 10 (deset) dana, a zatim odvedena i protivzakonito zatvorena u objektu Vrbaspometa, gdje je Đurkić Miodrag obavljao dužnost upravnika, na koji način su ovi civili nesrpske nacionalnosti bili zatvoreni bez ikakvog pravnog osnova, bez da im je saopšten razlog zatvaranja ili da je vođen bilo kakav postupak protiv njih, lišeni mogućnosti upotrebe bilo kakvih pravnih sredstava kojim bi eventualno uticali na osnovanost njihovog zatvaranja.

II NEČOVJEČNO POSTUPANJE U VRBASPROMETU

U vremenskom periodu od 01.07.1992. godine do 23.09.1992. godine, obavljajući dužnost upravnika zatočeničkog objekta Vrbaspromet u Donjem Vakufu, koji je bio pod nadležnošću SJB Donji Vakuf, i gdje se u tom periodu nalazilo protivzakonito zatvoreno oko 100 (stotinu) civila nesrpske nacionalnosti, držao zatvorenim, organizovao i podržavao nečovječne uslove njihovog zatočenja, ne preduzevši bilo kakve radnje u cilju poboljšavanja ovih uslova, da bi navedeni civili u objektu Vrbasprometa bili

smješteni u neuslovim prostorijama, bez kreveta, a koje prostorije su bile prenatrpane, da bi tokom zatočenja tu bili izgladnjivani s obzirom da im je bilo omogućeno konzumiranje samo jednog obroka dnevno i to u oskudnim količinama, zbog čega su pojedini od njih smršali i do 20 (dvadeset) kilograma, bez obezbjeđenja dovoljno vode za piće, lišeni mogućnosti normalnog zadovoljenja higijenskih potreba i zadovoljenja potreba za ostvarivanje medicinske pomoći, na koji način je zatvorenim licima nanijeta velika patnja i ozbiljne psihičke povrede, a što je dovelo i do narušenja njihovog zdravlja, da bi iako je znao da zbog nehumanih uslova u kojima zatvorenici borave, posebno u odsustvu adekvatne medicinske pomoći, može doći do ozbiljnog narušenja zdravlja zatvorenika, uslijed nepružanja ove pomoći u prostorijama Vrbasprometa tokom jula 1992. godine preminuo teško bolesni [REDACTED], a u ovom periodu u prostorijama Vrbasprometa sa povredama opasnim po život bio zatvoren i [REDACTED], koji je tokom jula 1992. godine tu i preminuo.

III PRISILNI NESTANAK, MUČENJE, NEČOVJEČNO POSTUPANJE

Obavljajući dužnost kriminalističkog i KDZ tehničara u SJB Donji Vakuf tokom mjeseca juna 1992. godine, a od 01.07.1992. godine do 23.09.1992. godine i upravnika zatočeničkog objekta Vrbaspromet u Donjem Vakufu, koji je bio pod nadležnošću SJB Donji Vakuf, gdje se u tom periodu nalazilo protivzakonito zatvoreno oko 100 (stotinu) civila nesrpske nacionalnosti, sam ili zajedno sa drugim licima neposredno učestvovao u počinjenju nedozvoljenih radnji mučenja i drugim nečovječnim djelima preduzetim u namjeri nanošenja ozbiljnih fizičkih i psihičkih povreda prema civilima nesrpske nacionalnosti, a postupajući kao upravnik Vrbasprometa znajući da je bio obavezan zaštiti život i ličnu sigurnost zatvorenih lica, mimo procedura koje su u zatočeničkom objektu Vrbasprometa bile uspostavljene u tom periodu, a koje su nalagale obavezu vođenja evidencije/spiskova o zatvorenim licima, izdavanja potvrda o otpustu ovih lica uz navođenje razloga za otpust, te obavještavanja nadređenih o brojnom stanju i razlozima promjene istog, dozvolio i omogućio pripadnicima SJB Donji Vakuf da u navedenom periodu iz prostorija Vrbasprometa bez ikakvog pravnog osnova odvedu više zatočenih lica, a navedena odvođenja nije evidentirao suprotno uspostavljenim procedurama, svjestan da izvođenje ovih lica bez ikakvog pravnog osnova može dovesti i do njihovog prisilnog nestanka, pristajući na to, čime je na odlučujući način doprinio učinjenju ovog krivičnog djela, pa je tako čineći navedene nedozvoljene radnje:

1. Dana 21.06.1992. godine nakon što su u jutranjima šatima u Donjem Vakufu, od strane Đurkić Miodraga, koji je tada obavljao dužnost kriminalističkog i KDZ tehničara u SJB Donji Vakuf, [REDACTED]

[REDACTED], na kućnim adresama lišeni slobode [REDACTED]
[REDACTED], te odvedeni pred zgradu SJB Donji Vakuf, Đurkić Miodrag zajedno sa [REDACTED]

[REDACTED] postrojio imenovana lica uz zid zgrade SJB, te ih tu ispitivali o posjedovanju oružja i radio stanica i udarali nogama, rukama, kundacima pušaka, letvama i drugim predmetima po svim dijelovima tijela, pa su tako u predjelu glave i trupa udarani [REDACTED], u predjelu bubrega i leđa udaran [REDACTED], a [REDACTED] tom prilikom zasijekli nožem u predjelu uha, što je sve trajalo nekoliko sati, namjerno im nanijevši na opisani način snažnu tjelesnu i duševnu bol i patnje.

2. Nakon što su 05.07.1992. godine u Donjem Vakufu od strane pripadnika vojne policije 19. partizanske brigade, vojske Srpske Republike BiH, lišeni slobode [REDACTED]

[REDACTED] te odvedeni u prostorije SJB Donji Vakuf, odakle su isti dan puštene na slobodu [REDACTED], a [REDACTED] odvedeni i zatvoreni u prostorije Vrbasprometa, gdje je dužnost upravnika Vrbasprometa obavljao Đurkić Miodrag, dana 06.07.1992. godine u ove prostorije došao [REDACTED] te prozvao i izveo [REDACTED], kojom prilikom im je zvezao ruke i stavio poveze na oči, a zatim ih uveli u kamion koji se nalazio ispred Vrbasprometa i odveli u nepoznatom pravcu, od kada im se gubi svaki trag da bi imenovani naknadno bili proglašeni umrlim.

3. Dana 08.07.1992. godine u Donjem Vakufu dok su [REDACTED] za potrebe srpske vojske skupljali ugalj po napuštenim nesrpskim kućama, prilikom njihovog lišenja slobode od strane Đurkić Miodraga i [REDACTED] Đurkić Miodrag udario drškom pištolja [REDACTED] u predjelu glave govoreći mu: „gdje si zelena beretko“, namjerno mu na opisani način nanijevši ozbiljne fizičke i psihičke povrede, da bi obojici nakon toga vezali ruke i odveli ih u zgradu SJB Donji Vakuf, gdje je Đurkić Miodrag, znajući da će prisutna lica u SJB Donji Vakuf nečovječno postupati prema ovim civilima nesrpske nacionalnosti, što je i htio, po ulaska u zgradu SJB prisutnim [REDACTED] rekao: „doveli smo vam zelene beretke“, a prisutna lica stisnutim pesnicama i nogama počeli udarati [REDACTED] u predjelu glave i trupa, a što je trajalo oko pola sata i od kojih udaraca su bili krvavi, nanijevši im ozbiljne fizičke i psihičke povrede, a Đurkić Miodrag postupajući na opisani način omogućio i dozvolio da se prema

imenovanim civilima nesrpske nacionalnosti, koje je lišio slobode i koji su bili pod njegovim nadzorom zbog čega je trebao zaštiti njihov život i ličnu sigurnost, nečovječno postupa, te na odlučujući način doprinio izvršenju navedenog krivičnog djela.

4. U periodu od 10.07.1992. godine do 01.09.1992. godine, obavljajući dužnost upravnika zatočeničkog objekta Vrbaspromet u Donjem Vakufu, prilikom ispitivanja protivzakonito zatvorenog civila nesrpske nacionalnosti [REDACTED] u prostorijama Vrbasprometa, nakon što je istog upitao: „gdje se nalazi tenk, gdje je haubica“, a potom i: „jesi li član komunista?“, na što je [REDACTED] rekao da nije, a potom i: „jesi li član SDA?“, a [REDACTED] ponovo rekao da nije, udario ga u predjelu leđa kablom od struje debljine oko 4 (četiri) centimetra govoreći mu: „Jesi, je.. li ti Alija mater“, namjerno mu nanijevši na opisani način ozbiljne fizičke i psihičke povrede.
5. U periodu od 12.07.1992. godine do 29.08.1992. godine, obavljajući dužnost upravnika zatočeničkog objekta Vrbaspromet u Donjem Vakufu, prilikom ispitivanja protivzakonito zatvorenog civila nesrpske nacionalnosti [REDACTED] o posjedovanju radio stanica i oružja, udarao nogama, rukama i željeznom šipkom [REDACTED] u predjelu trupa i glave, od kojih udaraca je [REDACTED] bio sav modar po ledima, namjerno mu nanijevši na opisani način snažnu tjelesnu i duševnu bol i patnje.
6. Nakon što su 15.07.1992. godine u Donjem Vakufu, [REDACTED] a dana 16.07.1992. godine, [REDACTED], lišeni slobode [REDACTED] te potom zatvoreni u prostorije „Đuđine kuće“, a zatim oko 18.07.1992. godine odvedeni i zatvoreni u prostorije Vrbasprometa, gdje je Đurkić Miodrag obavljao dužnost upravnika, oko 20.07.1992. godine u ove prostorije došao [REDACTED] te izveo [REDACTED] kojom prilikom im je zvezao ruke i stavio poveze na oči, a zatim ih uveli u kamion koji se nalazio ispred Vrbasprometa i odveli u nepoznatom pravcu, od kada im se gubi svaki trag da bi imenovani naknadno bili proglašeni umrlim.

Dakle, u okviru široko rasprostranjenog i sistematicnog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti na području opštine Donji Vakuf, znajući za taj napad i znajući da njegove radnje čine dio toga napada, postupajući s diskriminatorskom namjerom, počinio progon civilnog nesrpskog stanovništva na području opštine Donji Vakuf na nacionalnoj i vjerskoj osnovi i to radnjama opisanim u preambuli i radnjama opisanim u tačkama optužnice:

- pod tačkom I - zatvaranjem ili drugim teškim oduzimanjem fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava,
- pod tačkama II, III-3, III-4 - drugim nečovječnim djelima preduzetim u namjeri nanošenja ozbiljnih fizičkih i psihičkih povreda
- pod tačkama III-1, III-5 – mučenjem,
- pod tačkom III-2, III-6 – prisilnim nestankom osoba;

Čime je počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h), u vezi sa tačkama a), f), i) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. istog Zakona.

**TUŽILAŠTVO BiH
TUŽILAC**